

mønstring i flere Tilfælde samtidig vil være en Dpfylde af Bestemmelsen om Admønstring første Gang i Kalenderaaret. I Tilfælde, hvor Skibet antager en Del af Mandstabet enten fra et andet Mønstringsdistrikt (§ 4) eller ved Forbiseiling, ville Reglerne i § 6 kunne volde Skibsføreren umødvendig Tidspilde og Bekostning. Man foreslaar derfor under Nr. 3, hvortil slutter sig Forslaget til § 12 under Nr. 6, lempeligere Bestemmelser i disse Henseender. Ved Bestemmelsen i sidste Del af § 7 ville Skibsførere kunne være udsatte for Vilklaarlighed fra Mønstringsbestyrerens Side; da det imidlertid er fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der i den i § 9 omhandlede Veiledning vil blive optaget indskræpende Bestemmelser herimod, skal Udvalget ikke foreslaa nogen Forandring i saa Henseende. Af Hensyn til den store Betydning, det saa ofte har for den Vedkommende at forblive i Syre, udtaler Udvalget den Forventning, at det i Veiledningen lægges Mønstringsbestyreren paa Sindet med stor Omsigt at benytte den ham i § 8, første Stykke, givne Myndighed og om muligt i Tvivlstilfælde ved Benyttelse af Telegrafen at søge Ministerens Afgjørelse. Udvalget tilliger aldeles, at Udgifterne ved den Kontrol, som ved Mønstringerne føres med Hensyn til de Søfarendes Børnepligtsforhold ikke bør falde Skibsfarten til Last, og at Betalingen for Undersøgelse og Paategning af Bemandingslisterne derfor ikke vedbliver at paahvile Skibsføreren; men man kan ikke skjønne, at Mønstringsbestyrerne have Krav paa fremdeles at faae den samme Indtægt som hidtil, da nærværende Lovforslag i en meget væsentlig Grad vil indskrænke de paagjældende Forretninger; man stiller derfor Forslag om en anden Affattelse af § 10. Da den i § 11 omhandlede Forevisning af Bemandingslisten for en Toldembedsmand kan have Betydning for Kontrollen med de Børnepligtige, vil det formentlig være rigtigst at tilføie en Bestemmelse om, at der for Udførelsen af denne Forretning bliver at meddele en Veiledning. Udvalget formener, at dersom det i § 12 forøvrigt i god Overensstemmelse med Lovforslaget indførte Forbud imod „at medtage Mandstak, der ikke er opført paa Listen,“

ikke ved flere Leiligheder skal volde Ulempe, maa man ikke blot vedtage den ovenfor antydede bekvemmere Form for Admønstring af Mandstak til Skibe, der ere under Forbiseiling, men maa ogsaa gjøre Krav paa en betydelig længere Kontortid ved Mønstringskontoret i Kjøbenhavn og formentlig tillige i Helsingør, end hidtil har været Tilfældet.

Som Lovforslaget foreligger affattet, foreskriver det de samme Regler for Mønstring baade af fremmede og danske Søfolk, „hvad enten Mønstringen begjæres af fremmede eller danske Skibsførere. I Henhold til Udtalelser, som faldt om dette Spørgsmaal ved Sagens første Behandling, har Ministeren imidlertid meddelt Udvalget saadanne Oplysninger, at det maa anses rigtigt for at undgaa praktiske Vanskeligheder at give særegne Regler for Mønstring af Mandstak med fremmede Skibe. Man stiller derfor med Ministerens Tilslutning Forslag under Nr. 7 i denne Henseende.

Lovforslagets Titel foreslaas ændret.

I Henhold til disse Bemærkninger stiller Udvalget følgende Ændringsforslag:

Til § 3.

1) I første Linie udgaa Ordene: „i Tilfælde ... overordentlig“.

Til § 5.

2) For „Legitimationspapirer“ sættes: „Bevisligheder“.

3) Der indsættes følgende nye Paragrafer mellem § 6 og § 7:

§ 6 b.

„Antages der ikke en helt ny Besætning, men kun een eller flere Mand, skal Mønstringen saavel i det i § 4 sidst omhandlede Tilfælde, som naar Skibet er under Forbiseiling uden at toldklarere, kunne finde Sted, uden at Skibsbemandingslisten og det tidligere antagne Skibsmandskabs Søfartsbøger eller øvrige Bevisligheder forevises, naar kun det ny antagne Mandstak, der bliver at fremstille for Mønstringsbestyreren, og hvis Søfartsbøger og øvrige Bevisligheder skulle undersøges af